

21 Juli 1916. 's morgens 11 uur.

Er zijn briefjes in de deurkasten gestoken om het volk aan te manen op dezen datum — het belgisch nationaal feest — met hoogen hoed, in rok en met een bloem in het knoopsgat uit te gaan. Te dier gelegenheid gebeuren huiszoekingen.

Deze verbodsverordening is aangeplakt.

De burgemeester is ontboden geweest bij de plaatselijke overheid: “Ge zijt verantwoordelijk voor wat er hier op 21 juli gebeurt als opstand tegen de voorschriften. De stad zal in zekere gevallen zwaar geboet worden.”

Zijn antwoord was: “Ik sta niet in, voor hetgeen enkelen tegen uw beheer ondernemen. Zou het gansche leger strafbaar wezen voor het misdrijf van een of meer soldaten?”

“Ge belijdt geen godsdienst, wacht u van op 21sten een voet in de kerk te zetten en er als vaderlandsche manifestant uit te komen. Ge zoudt gearresteerd worden.” In sommige der bijzonderste straten ligt zavel gestrooid, uit voorzorg voor de paarden bij eventueele storm marchen op mogelijke rebellen.

Dezen morgen riepen dames uit mijn buurt van op hun balkons tegen elkander, dat er in de Kortrijksche straat heeren liepen met rozen in het knoopgat, uitgekochten van de Duitschers om het volk op te hitsen. Die heeren bestaan enkel in de verbeelding dier opgeruide dames. Eergisteren was er concert op den Kouter. Het werd opgeschorscht en de zangen der vertrekkende soldaten werden gestuit. Officieren rijden door de stad, gevolgd door Feldgrauen met mitrailleuzen; Uhlanen patrouilleeren in de straten.

Het gerucht loopt halsstarrig, dat de vijand overal verliest. Vandaar zijn verbittering en ongehoorde strengheid in het toestaan van pasporten.

Virginie LOVELING (« *In oorlogsnoed* »)